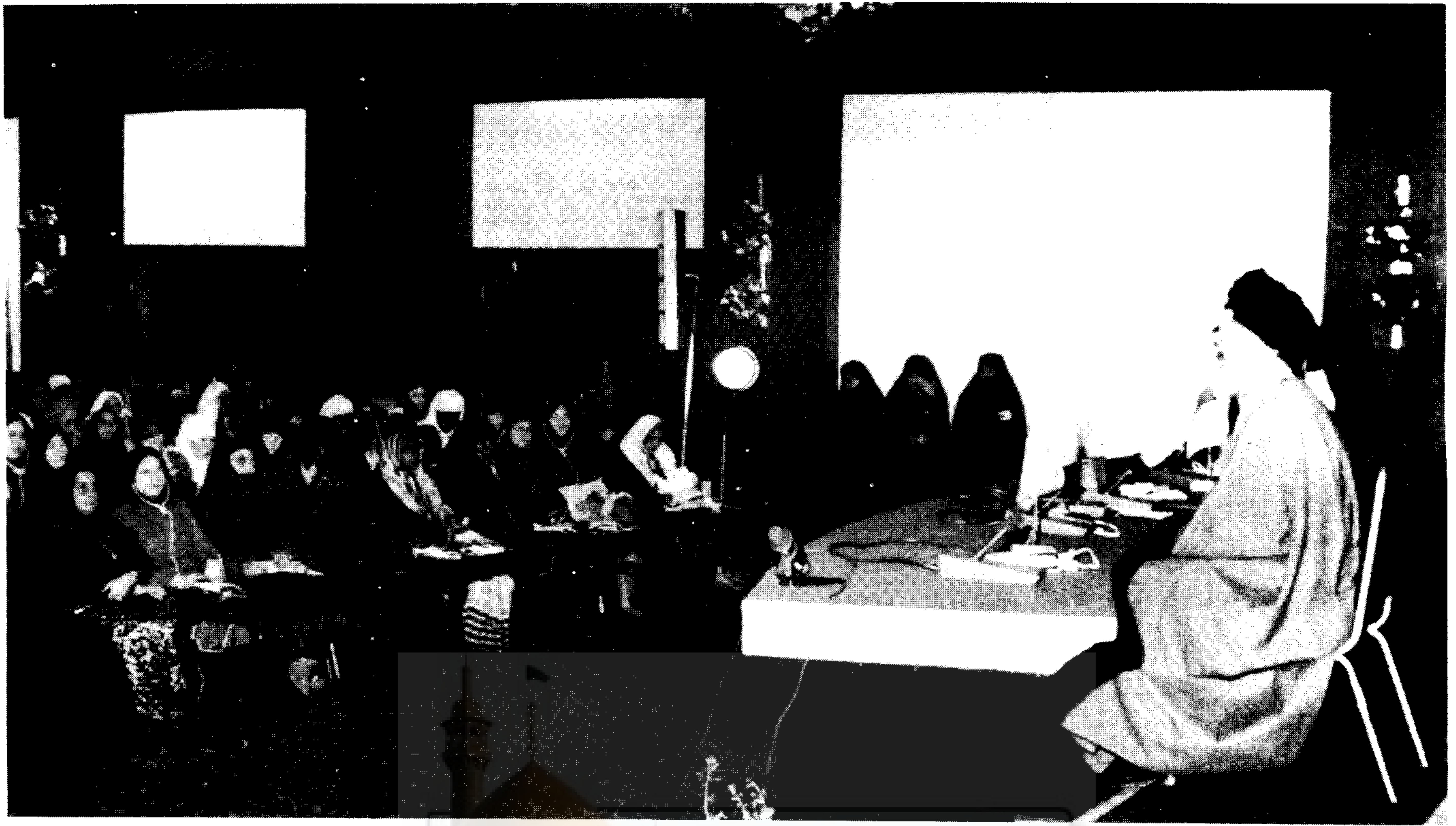

สุนทรพจน์

ฐานะของผู้หญิง

ในอิสลามและการปฏิบัติอิสลาม

❧ “เราเชื่อมั่นว่าผู้หญิงในทุกสังคมอันสมบูรณ์แบบของมนุษยชาตินั้นมีความสามารถและจะต้องหาโอกาสตามกำลังความสามารถของตนเองรับผิดชอบหน้าที่ของตัวเองในการเพิ่มพูนความรู้ให้ก้าวหน้าทำให้สังคมดีขึ้นและจัดการดูแลสร้างสรรค์สังคมของโลกนี้ซึ่งในเรื่องนี้ไม่ได้มีความแตกต่างกันระหว่างหญิงกับชายเลย

เป้าหมายในการถูกสร้างของมนุษย์แต่ละคนก็คือเป้าหมายในการถูกสร้างของมนุษยชาติโดยส่วนรวม ซึ่งก็คือการไปให้ถึงยังความสมบูรณ์ของความเป็นมนุษย์ และใช้ประโยชน์จากคุณงามความดีอย่างมากมายไม่จำกัด ที่มนุษย์คนหนึ่งสามารถที่จะชวนขวยมาประดับตัวของเขา ดังนั้นจึงไม่มีความแตกต่างอันใดระหว่างชายกับหญิง ตัวอย่างเรื่องนี้ที่อยู่ในฐานะสูงสุดก็คือท่านหญิงฟาฏิมะฮ์(อ.)และบรรดาผู้หญิงที่ทรงเกียรติในประวัติศาสตร์อิสลามเป็นลำดับต่อมา หมายความว่าท่านหญิงฟาฏิมะฮ์(อ.)นั้นอยู่ส่วนบนสุดของมนุษยชาติซึ่งไม่มีใครสูงเด่นเหนือกว่า

ท่านหญิง(อ.)อีกแล้ว ดังที่เราได้ประจักษ์แล้วว่า ท่านหญิง(อ.)ในฐานะวีรสตรีอิสลามคนหนึ่งได้ใช้โอกาสและพลังความสามารถจนกระทั่งนำตัวเองไปสู่จุดนั้นได้ ฉะนั้นต้องไม่มีความแตกต่างอันใดระหว่างชายกับหญิง เฉพาะอย่างยิ่งอาจเป็นเพราะสาเหตุดังกล่าวที่อัลลอฮ์(ช.บ.)ได้เลือกผู้หญิงเป็นตัวอย่างในการยกอุทาหรณ์กล่าวถึงมนุษย์ที่ดีและมนุษย์ที่เลว ดังในตัวอย่างของมนุษย์ที่ดีนั้น พระองค์ได้ยกตัวอย่างของภรรยาฟิรูน และตัวอย่างของมนุษย์ที่เลวนั้นได้ยกตัวอย่างภรรยาของนบีนูฮ์และภรรยาของนบีลูฏ

“อัลลอฮ์ได้ยกตัวอย่างภรรยาฟิรูนแก่มวลผู้ศรัทธา...”

(อัต-ตะฮ์รีม : 11)

ในทางกลับกันเมื่อพระองค์ต้องการยกตัวอย่างมนุษย์ที่เลวและอัปโชครวมทั้งมนุษย์คนหนึ่งที่กำลังเคลื่อนไหวไปในเส้นทางที่ผิด พระองค์ก็จะกล่าวถึงภรรยานูฮ์และภรรยาลูฏเป็น

อุทาหรณ์ ณ ที่นี้อาจมีคำถามว่าทำไมไม่ยกตัวอย่างทั้งชาย และหญิง?

ในอัล-กุรอานเมื่อกล่าวว่า “วะฎูร่อบัลลอฮุมมะชะลันลิลละซีนะอามะนุ” หรือ “...กะพะรุ” นั้น พระองค์จะยกผู้หญิงเป็นตัวอย่าง หรือว่าสิ่งนี้ไม่ได้มีความหมายว่า เราจำเป็นต้องตอบข้อข้องใจและความเข้าใจผิดที่ดำเนินมาตลอดประวัติศาสตร์มนุษยชาติเกี่ยวกับฐานะของผู้หญิง ?

อิสลามต้องการยืนยันหยัดต่อต้านการปรักปรำ ความเข้าใจผิดและรูปแบบที่ผิดพลาด ซึ่งยังคงอยู่ในปัญหาที่เกี่ยวข้องพันกับผู้หญิง ตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจเหลือเกินที่ทำไมมนุษยส่วนใหญ่คิดไม่อยู่กับร่องกับรอยในปัญหาต่างๆที่เกี่ยวข้องกับชายหรือหญิง ถ้าพวกท่านหวนกลับไปดูแนวคิดต่าง ๆ การวิเคราะห์ และครุ่นคิดในเรื่องต่างๆ ที่มนุษย์มีอยู่นั้นจะกล่าวถึงฐานะของชายและหญิงไว้อย่างผิด ๆ แม้กระทั่งในอารยธรรมอันสูงส่ง ซึ่งเป็นรากเหง้าแห่งความเจริญของโลกปัจจุบันนี้ อย่างเช่น อารยธรรมโรม หรืออารยธรรมเปอร์เซีย ฯลฯ ถ้าพวกท่านพิจารณาอย่างละเอียดจะพบว่า ในนั้นมีแนวคิดที่ผิดมากมายซึ่งข้าพเจ้าไม่ปรารถนาที่จะเข้าไปในรายละเอียด พวกท่านคงจะต้องไขว่คว้าตรวจสอบดูเอง หากต้องการได้รายละเอียดในเรื่องนี้ น่าอดสูยิ่งนักที่ทุกวันนี้ก็ยังปรากฏแนวคิดที่ไม่อยู่กับร่องกับรอยอีกไม่น้อยในเรื่องของผู้หญิงอีกทั้งยังมีคำแอบอ้างของพวกยุโรปที่บอกว่าสนับสนุนสิทธิและฐานะของบรรดาผู้หญิงอยู่อีกไม่น้อย พวกยุโรปนั้นตื่นจากภวังค์ช้ากว่าเพื่อนจึงแสวงหาทำเป็นว่าสนับสนุนสิทธิของผู้หญิงเพื่อที่จะกลบเกลื่อนความลำหลังที่ตนเองเผชิญอยู่เป็นเวลานานนับศตวรรษที่ไม่มีที่ใดในยุโรปแม้กระทั่งดินแดนที่เป็นประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์ที่จะให้สิทธิของผู้หญิงในการแสดงความคิดเห็นและมีสิทธิ์ในทรัพย์สินเป็นของตนเอง เพิ่งมาเมื่อปี ค.ศ. 1916 และ 1918 นี้เองที่ประเทศในยุโรปค่อย ๆ ให้สิทธิแก่ผู้หญิงในการแสดงออกทางความคิด มีสิทธิ์เท่าเทียมกับชายในการครอบครองทรัพย์สินเป็นของตนเองและมีสิทธิ์มีเสียงทางสังคม ถ้าจะว่าไปแล้วในประวัติศาสตร์ของชาติยุโรปก็มีบรรดาผู้หญิงวีรสตรีที่เป็นผู้ปกครองรัฐและได้รับการยกย่องให้เกียรติอยู่บ้าง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็

ไปตามฐานะทางครอบครัว และชนชั้นทางสังคมที่ไม่เกี่ยวข้องกับความเป็นผู้หญิงโดยทั่วไปของนาง ความแปลกแยกอันนี้ก็ยังคงปรากฏอยู่ กล่าวคือมีบรรดาผู้หญิงที่มีศักดิ์อันสูงส่งเป็นผู้ปกครอง หัวหน้ารัฐบาลประเทศหนึ่ง ๆ แต่เกียรติยศอันนี้ได้มาจากครอบครัว และสืบทอดกันต่อ ๆ มา แต่ผู้หญิงทั่วไปในสังคมแล้วไม่ได้มีสิทธิมีเสียงอะไรมากมายเลยซึ่งแตกต่างกับแนวคิดของศาสนาต่าง ๆ ที่ยังไม่ได้รับการสังคายนา เช่น อิสลาม

ทุกวันนี้ โลกตะวันตกผู้เจริญแล้ว ต้องการที่จะขุดเซยสิ่งที่ถือว่าเป็นความลำหลังอย่างน่าอดสูในเรื่องที่พวกเขาได้กระทำไว้กับผู้หญิงในอดีต โดยการติดตามเรื่องราวอีกรูปแบบ

“
**ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ(อ)นั้นอยู่
 ส่วนบนสุดของมนุษยชาติซึ่งไม่มีใครสูง
 เด่นเหนือกว่าท่านหญิง(อ)อีกแล้วดังที่เรา
 ได้ประจักษ์แล้วว่าท่านหญิง(อ)ในฐานะ
 วีรสตรีอิสลามคนหนึ่งได้ใช้โอกาสและ
 พลังความสามารถจนกระทั่งนำตัวเองไป
 สู่จุดนั้นได้ ฉะนั้นต้องไม่มีแตกต่าง
 ต่างอันใดระหว่างชายกับหญิง**
 ”

หนึ่ง ซึ่งตามทัศนะของข้าพเจ้าแล้วได้ทำให้ความเข้าใจตามสามัญสำนึกที่เกี่ยวกับเรื่องของผู้หญิงตกอยู่ภายใต้คำโฆษณาชวนเชื่อ ปัญหาการเมือง และปัญหาเศรษฐกิจซึ่งก็ไม่แตกต่างกับพฤติกรรมในอดีตที่เคยเกิดขึ้นในยุโรปต่อการให้สิทธิบางประการแก่พวกนาง มันยังตั้งมั่นอยู่ในรูปรอยเดิมที่เต็มไปด้วยความผิดพลาดเมื่อใดที่ข้าพเจ้าได้พิจารณาโลกทัศน์ของอิสลามที่เกิด

ท่ามกลางแนวความคิดหลากหลายของโลกยุคนั้น ก็จะพบว่า ห้วงเวลาที่สังคมมนุษยชาติเริ่มจะค้นพบความสมบูรณ์ ความรุ่มเย็นที่ต้องการในปัญหาของผู้ชายและผู้หญิงนั้น วิสัยทัศน์ของอิสลามได้ค้นพบสิ่งนั้นมาก่อนแล้วโดยปราศจากการลักลั่น แข็งเกินไปหรือด้อยเกินไป และวิสัยทัศน์ของอิสลามก็ได้พยายามที่จะนำเสนอสิ่งนั้นแก่สังคม ค่ายินทรานในปัญหาต่างๆที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง ก็คือ เราไม่อาจยอมรับสิ่งที่ได้ถูกปฏิบัติแก่ผู้หญิงตามแนวคิดของวัตถุนิยม และที่เป็นไปในโลกทุกวันนี้ได้ เราไม่คิดว่ามันจะเหมาะสมกับผู้หญิงและสังคมโลกได้เลย

อิสลามต้องการให้ความงอกงามทางความคิด การศึกษา สังคม การเมือง และที่เหนือยิ่งไปกว่านั้นก็คือ ความสูงส่งทางจิตวิญญาณของบรรดาผู้หญิงได้ก้าวไปสู่จุดสูงสุด และตัวของพวกนางจะได้มีคุณค่าสูงสุดสำหรับครอบครัวของมนุษยชาติ สังคมมนุษยชาติในฐานะส่วนหนึ่งของสังคม ด้วยเหตุนี้เองคำสอนทั้งหมดของอิสลามจึงได้วางอยู่บนรากฐานทางความคิดดังกล่าวอย่างเช่น เรื่องฮิญาบ...” ☆